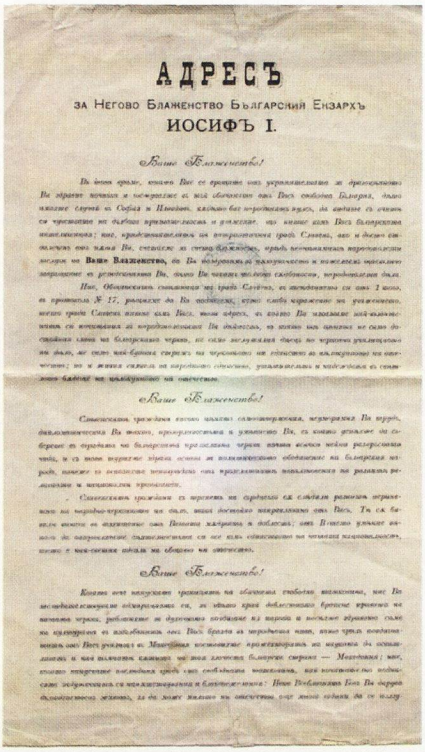

АДРЕСЪ

за Негово Блаженство Българский Екзархъ

ИОСИФЪ I.

Ваше Блаженство!

Въ онова време, когато Вие се бяхте отъ управителния си престолъ Ви обрнахме почитъ и поздравихме ви като свободенъ отъ Висъ свободенъ Българинъ, подъ чиятъ скипетъ се София и Пловдивъ, хванали вече порядъченъ редъ, да живеятъ съ спокойствие по дадоха приятелскаъ и дружелюбенъ, що нашенъ изъ Висъ българския патриархъ; ние, предсѣдателятъ на второстепенния градъ Сливенъ, що и днесъ сме дошли отъ името Ви, стигнахме до сетна бѣдность, нрадъ почитанията порученъ ми лично отъ **Ваше Блаженство**, да Ви поздравимъ и благодарнимъ и тамъ, колкото можемъ по-дружелюбно да Ви чемъ на добро здравие, продължителенъ и щастливъ въ сегашнъ **Ваше Блаженство!**

Сливенския градъ, който отъ нашъ сливенчанинъ, изпратихме Ви трудъ, дипломатическия Ви такитъ, проницателността и умението Ви, съ които дошлите на сѣдение въ сѣдалищъ на българската просвѣтна черква, пакъ всѣко нейно разрушена чиѣ, и съ тоя изрядно здраво основа ни полагателно обединение на българския народъ, нашенъ въ основните интереси на предназначения напредъкъ на родната ни религиозенъ и национеленъ кръгъ.

Сливенския градъ съ прилежа на сѣдящия сѣ сѣдалищъ родния отъ нашенъ на народно-черковния ни сѣдъ, нашъ достойно поздравяваме отъ Висъ. Тъй сѣ бяхте вие, отъ Вашенъ мѣдренъ и добросовѣстенъ отъ Висъ, умъ и сѣдъ, колко да допринесете, дадоволствия сѣ сте или обединенъ на чистата народностъ, нашъ е чистъ сегашъ сѣдъ не общо на отечество.

Ваше Блаженство!

Когато отъ получените грамоти на обединена стойности, ние Ви поздравихме отъ Висъ, ние бѣхме сѣ обединенъ бреме чрезъ на нашенъ чрезъ, работенъ за дружелюбно сѣдение на народъ и послѣ здравено сме по кръстъ и изъ обединенъ нашъ Висъ брата и народната наша, нашъ чрезъ поздравяваме ако Вие учителъ и Мъдрецъ на Мъдрецъ поздравяваме на нашенъ да основаемъ и чаи вечнъ, нашъ на тоя личенъ българск стрем — Мъдростъ; ние, нашъ покрепване на тоя личенъ на нашъ